

Siber enedes om en sælles Indstilling. Naar der nu er bleven en Uenighed, saaledes som her om dette Punkt, og denne Uenighed maa ske maatte komme til at vise sig ved, at Vædringsforslaget bliver vedtaget, saa vil der ved den Enighed mellem de forskjellige Ansuelser, som gjorde sig gjældende ved 2den Behandling, være ganske tilintetgjort, og saa vil der paa Sagens videre Forhandlingsstrin være fuld Anledning til at optage alle de forskjellige Differentierpunkter, som der maatte kunne være Tale om. Dette vil meget let kunne medføre en saadan Forandring af Lovforslaget, at det vil vende tilbage til os i en væsentlig forandret Stikelse. Det er ikke min Mening, at det ikke vil kunne komme tilbage igen, naar det beholder den Stikelse, det nu har, men jeg troer, at Udsigten dertil er meget betydeligt mindre, naar Folkethinget viser den samme Enighed ved 3die Behandling, som det viste ved Afstemningen ved 2den Behandling. Det er altsaa ikke af Frygt for, at Lovforslaget i og for sig ikke skulde blive til Lov, at jeg raader til at stemme imod Vædringsforslaget, men det er af Frygt for, at dets Vedtagelse skal bevirke en saadan Forandring i Lovforslaget, som dog vistnok fra det ærede Medlems Side mindst ønskes.

Barfod: Jeg kan aldeles henholde mig til, hvad der er udtalt af de ærede Medlemmer af Udvalget, der have haft Ordet, og jeg kan ligeledes henholde mig til det ærede Medlem for Standerborg Amts 2den Valgkreds (R. Jensen) med Hensyn til hans Vædring af, hvad der i Almindelighed fremkalder Forbrydelsen og oprigtigt talt gjør, at den, der er stemplet som Forbryder, i Grunden tidt er bedre end den, der har undgaaet et saadant Stempel. Det er dette, at jeg væsentlig er enig med den ærede Rigsdagsmand i denne hans Opfattelse, som har gjort, at jeg i Udvalget ikke saa sjældent har staaet ham nærmere end enkelte Andre af Udvalgets Medlemmer. I det jeg altsaa henholder mig til de to Medlemmer af Udvalget, skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at efter min Opfattelse er der endnu en Grund, som gjør, at vi hverken kunne eller bør vedtage Vædrings-

forslaget under Nr. 1, som er stillet af 15 ærede Medlemmer her i Salen. Det er ganske vist vilkaarligt, om man bestemmer sig for 5 Aar eller for 3 Aar; der kan tale en heel Deel for begge Dele, og jeg for mit Vedkommende skulde, dersom der i Lovudkastet, som det kom fra Regjeringen, havde staaet „3 Aar“, aldrig have tænkt paa eller ønsket at faae disse Ord „3 Aar“ rettede til „5 Aar“; men nu staaer der engang „5 Aar“, og da nu Regjeringen synes at foretrække denne Tidsfrist, hvad ogsaa Meget kan tale for, og da vi hidtil have holdt paa disse 5 Aar, saa skulde jeg af de Grunde, som allerede ere anførte af den ærede Rigsdagsmand for Standerborg Amts 2den Valgkreds, ansee det for meget utilraadeligt at give slip derpaa. Men hertil kommer endnu den Maade, hvorpaa dette Vædringsforslag er affattet. Der staaer nemlig i Udvalget, at naar 5 Aar ere gaaede, saa kan der meddeles Vresopreisning; her derimod staaer der, at Vresopreisning ikke kan erhverves før efter Forløbet af 3 Aar. Naar der i Lovudkastet staaer, at efter 5 Aar kan Vresopreisning meddeles, saa staaer der ikke, at den ikke kan meddeles før. Der kunde altsaa f. Ex. under ganske særlige Omstændigheder ved en særlig Lov meddeles Vresopreisning, før end de 5 Aar vare gaaede; men saaledes som dette Vædringsforslag er affattet, vilde det ibetmindste være vanskeliggere at meddele Vresopreisning, før end de 3 Aar ere gaaede, ibet der udtrykkeligt staaer i Forslaget og vilde, hvis det vedtoges, komme til at staae i Loven, at Vresopreisning ikke kan erhverves, selv ikke under de Omstændigheder, som allermeest maatte opfordre dertil, før end de 3 Aar ere gaaede. Denne Affattelse af Vædringsforslaget fører ogsaa dets Betydning, saa at jeg for mit Vedkommende ikke selv kan stemme for det og naturligviis heller ikke kan tilraade Andre at gjøre det, men paa det Bestemteste maa fraraade det. Det Samme gjælder om Vædringsforslaget under Nr. 2, stillet af de samme Medlemmer, der gaar ud paa, at Ordet: „noie“ skal stryges. Jeg turde maaskee gjøre opmærksom paa, at i Lovudkastet, saaledes som det er kommet fra Regjeringen, stod der: „noie og stadigt“. Ordene: „og stadigt“ ere allerede